

9 1771373 833007

Morsum Magnificat®

Professioneel

reproducieren zonder schriftelijke toelating van de uitgever is verboden www.presscopyrights.be

ISSN 1373 - 833X

Vervolg van ons online artikel.

Brussel 21 mei 2012

202-15 mei 2012

EVER

N-VA : Meer Vlaams geld, meer Franstalige privileges en meer problemen.

foto EVER

Persbabbel vlnr : Danny Pieters, Ben Weyts, Karl Vanlouwe, Kristien Van Vaerenbergh

B-H-V : Geen evenwichtig akkoord.

Alhoewel de noodzakelijke splitsing met één kort wetsvoorstel kon worden tot stand gebracht, hebben de 8 regeringspartijen maar liefst 16 teksten ingediend ; 1 om te splitsen, 9 voorstellen om andere wetten te wijzigen en 6 om elementen te blokkeren in de grondwet en in bijzondere wetten. In deze 15 bijkomende wetteksten staat de werkelijke prijs die moet worden betaald voor de splitsing.

Ben Weyts : " *Franstalige politici kunnen nog altijd stemmen ronselen in Vlaanderen, terwijl dit omgekeerd niet mogelijk is, geen enkele Vlaamse*

politicus kan stemmen halen in Wallonië en dat is discriminerend ".

Over de problemen van de splitsing, Ben Weyts : " ... *met het oog op minder problemen en minder communautaire heibel hebben we de splitsing gevraagd, maar we krijgen echter méér problemen en méér heibel* ..." De N-VA verwijst naar BHG, burgemeesters, tweetalige rechtbanken en Franstalige rechters, bewijzen daarvan zijn Milquet, de MR en de lokale burgemeesters.

Benoeming burgemeesters.

De Vlaamse regering behoudt haar benoemingsbevoegdheid

"*Meer Vlaams geld, meer Franstalige privileges, meer problemen*", dat is het resultaat van de analyse die de N-VA over de Staatshervorming maakte. Vandaag werd dat in een persbabbel in de kantoren van de N-VA aan de Koningstraat te Brussel uiteengezet. De analyse handelde uiteraard over de gevolgen van de splitsing van BHV, de financiering van Brussel en de gevolgen daarvan voor Vlaanderen. Last but not least het stokpaardje van Danny Pieters : "betonning in de grondwet en in bijzondere wetten" waar het laatste woord nog niet over gezegd is.

maar, zegt **Ben Weyts :** " ... *mocht zij beslissen om burgemeesters niét te benoemen, behouden deze kandidaat-burgemeesters, merkwaardig genoeg, wel*

hun volle bevoegdheid .." Het laatste woord is dan aan de tweetalige algemene vergadering van de Raad van State en dit ondanks

meer p. 2

Morsum Magnificat® Professioneel

Is een periodiek dat maandelijks één of meerdere malen zowel online als in geprinte versie verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke". De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende of helemaal niet aan bod komen, we bestrijden de corruptie, de incompetentie en het machtsmisbruik. Lezers kunnen reageren via de postbus of via e-mail.

Jaarabbonementen ²
 Online -PDF- : 80 euro
 Online sociaal -PDF- : 50 euro
 Losse nummers in kleur : 10 euro
² BTW inclus.
 Verantwoordelijke uitgever
 hoofdredacteur :
 Erik Verbeeck
 Postadres :
 Postbus 57 3620 Lanaken.

van p. 1 dat het een Vlaamse aangelegenheid is. Indien de Raad van State de beslissing van de Vlaamse regering tot niet benoeming zou vernietigen betekent dat automatisch dat de betreffende burgemeester is benoemd. Mocht de Raad van State de beslissing van niet-benoeming bevestigen staat niets de betreffende partij in de weg om dezelfde burgemeester opnieuw voor te dragen en kan de carrousel beginnen, de kandidaat burgemeester heeft immers alle bevoegdheden van een benoemde burgemeester.

Karl Vanlouwe : Charles Picqué gaat de veiligheidscoördinatie doen.

voorzitterschap van de Raad van State per jaar, dus afwisselend Nederlandstalig en Franstalig. In de toekomst zal deze rotatie van geval tot geval gebeuren. Alleszins zal door

deze regeling de Raad van State overstelpd worden met dossiers die perfect op een ander niveau behandeld kunnen worden.

Geschillen in de zes randgemeenten.

Indien een burger in een van de zes randgemeenten een administratief geschil heeft met de overheid zal dit worden voorgelegd aan de algemene vergadering van de Raad van State maar van zodra een Franstalige uit de randgemeente op welke manier dan ook denkt dat zijn taalfaciliteiten geschaad gaan worden krijgt een Franstalige voorzitter de beslissende stem. De Franstaligen kiezen voor dit systeem omdat zij wantrouwen koesteren tegenover Nederlandstalige rechters die in het verleden al eens een uitspraak deden die de Franstaligen tegen de haren streek. Het lijkt er aldus op dat de Franstaligen geen enkel vertrouwen hebben in de Vlaamstalige rechtspraak. Tot op heden roteerde het

Omzendbrief Peeters.

Volgens de meerderheidspartijen wordt

Ben Weyts.

er niet geraakt aan de omzendbrief Peeters -omzendbrief die de regeling van het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlands taalgebied precieseert- maar dat gebeurt wél al is het op een zeer subtiele wijze. Het is

immers nog altijd mogelijk die bewuste omzendbrief aan te vechten voor de Raad van State, wat in het verleden al meermaals gebeurde, maar gebeurde dat vroeger voor een Nederlandstalige kamer die de omzendbrief perfect wettig bevond, zal dat in de toekomst voor de algemene vergadering gebracht worden en de uitkomst laat zich dan ook raden. Ben Wuyts : "... *via de Raad van State kan er wel degelijk gemorreld worden aan de omzendbrief Peeters ...*"

Financiering Brussel.

Er wordt in Brussel en de 19 randgemeenten geen homogeen beleid gevoerd en de meeste Vlaamse partijen wilden daarin een hervorming en via de nieuwe financieringswet zal Brussel een blanco cheque toegeschoven die oploopt van 471 miljoen in 2014 tot 955 miljoen in 2030, maar de grondige hertekening van de bestuurlijke warboel in Brussel blijft hoegenaamd uit. Karl Vanlouwe : "... *Er komt een heel belangrijke herfinanciering van Brussel maar er komt geen eenvoudiger, geen beter, geen efficiënter bestuur dus wat ons betreft blijven wij erbij dat er nog steeds een Brussels waterhoofd blijft bestaan ...*" Ook de zogenaamde "affectatie" van deze middelen is twijfelachtig aangezien Charles Picqué in een recent interview doodleuk liet optekenen dat de centen worden gebruikt om de Brusselse begrotingsputten te dichten.

Interne -stads- hervormingen.

Tegenover de geldstroom voor Brussel staat echter nauwelijks enige structurele vereenvoudiging van de Brusselse instellingen, geen fusie van gemeenten of politiezones, geen eenduidig OCMW beleid enz.

Ondertussen zijn er ook nog altijd de taalwetten die ondertussen al dateren van 1966 en die in principe goede wetten zijn, slechts de afdwingbaarheid van die wetten ontbreekt. Alle problemen worden afgeschoven naar een Werkgroep, de zoveelste die tot nog toe weinig resultaat hebben geboekt. Nieuw aan deze Werkgroep is dat ze volledig dient te zijn samengesteld uit Brusselaars, geen van de deelregeringen heeft dus enige inbreng noch bevoegdheid erin.

Veiligheidsbeleid.

Sinds 1971 is het al mogelijk om een gecoördineerd Brussels veiligheidsbeleid te voeren. De enige wijziging die met de nota wordt doorgevoerd is de coördinatie van het veiligheidsbeleid. Karl Delouwe : "... *Het gaat niet meer de Brusselse regering zijn, het gaat Brusselse minister-president Charles Picquet zijn die de veiligheidscoördinatie gaat doen ...*" Hiermee wordt echter wél de Brusselse regering, waar ook Nederlandstaligen in zetelen, volledig aan de kant geschoven.

Metropolitane gemeenschap.

Volgens de Vlaamse meerderheidspartijen is dit niet meer dan een overlegorgaan maar Franstalig België ziet deze gemeenschap als hét middel om Brussel slinks uit te breiden. Opmerkelijk is dat alle gemeenten van zowel Vlaams als Waals-Brabant er verplicht deel van moeten uitmaken, zonder enige keuzevrijheid Karl Delouwe "... *Het wordt gezien als een omweg om Brussel slinks uit te breiden ...*" Omdat iedereen voorstander is van een betere samenwerking tussen de verschillende gewesten is de vraag waarom er weer een bijkomende structuur onder de vorm van een Metropolitane gemeenschap

meer p. 3

van p. 2 moet worden opgericht en opnieuw rond Brussel. Deze metropolitane gemeenschap wordt door de meerderheidspartijen bovendien vergrendeld in een bijzondere wet zodat deze een eigen leven zal gaan leiden en het quasi onmogelijk wordt deze te herzien of af te schaffen.

Rechtbanken.

Ook voor de hervorming van het gerechtelijk arrondissement B-H-V zal Vlaanderen een zware prijs betalen. Voor de rechtbanken komt er in feite geen splitsing, de meerderheidspartijen werken verder op het voorstel van Olivier Maingain die geen splitsing van de rechtbanken voorstelde maar een ontubbeling. Het verschil is echter cruciaal want het wil ook zeggen dat Franstalige rechters nog steeds uitspraken kunnen doen in Halle-Vilvoorde. Kristien Van Vaerenbergh : "... *N-VA wordt in haar kritiek gesteund door de magistratuur en de advocatuur* ..." Vandaag is één op de drie Brusselse rechters nog Nederlandstalig, in de toekomst is dat nog, met uitzondering van de handelsrechtbank, één op vijf. Tachtig procent van de rechters wordt dus Franstalig en dat terwijl er bijvoorbeeld tot 40 procent arbeidszaken Nederlandstalig zijn. Vlamingen zullen dus jaren moeten wachten op een uitspraak.

Parketten.

De B-H-V parketten daarentegen, worden wel gesplitst zodat in Halle-Vilvoorde een eigen strafrechtelijk beleid kan worden gevoerd zonder daarbij afhankelijk te zijn van de grootstad Brussel echter, de Nederlandstalige procureur van Halle-Vilvoorde kan de Franstalige magistraten in Halle-Vilvoorde niet op het matje roepen, dat is de taak van de Franstalige Procureur van

Brussel en als klap op vuurpijl kan in Brussel nóóit meer een Nederlandstalig procureur of arbeidsauditeur worden

Kristien Van Vaerenbergh : *N-VA wordt in haar kritiek gesteund door de magistratuur en de advocatuur*

benoemd. Dat moeten, nota bene in de Vlaamse hoofdstad, steeds Franstaligen zijn.

Betonnering.

In een federaal land worden evenwichten vastgesteld en is het normaal dat minderheden worden beschermd tegen de meerderheid en is het ook normaal dat voor bepaalde wetten ook bijzondere meerderheden worden verlangd, daar is op zich niks verkeerd mee alleen stelt N-VA vast dat alles wat in huidig vlinder-compromis staat wordt gebetonnerd in twee-derde meerderheidswetten of zelfs in de grondwet wat maakt dat de grendels in de grondwet nog zwaarder worden en dat gaat toekomstig overleg over staathervormingen zeker niet vergemakkelijken. Danny Pieters "... *Blijkbaar vindt men de Vlaamse toegevingen aan Franstalige kant belangrijk, anders zou men ze niet zo zwaar vergrendelen* ...".

Cynischer.

Een andere mogelijke verklaring voor deze betonnering is een stuk cynischer ; een aantal van de nieuwe regelingen is ongrondwettelijk en overduidelijk in strijd met het gelijkheidsbeginsel en het is dat wat men probeert van tafel te schuiven door ze in te schrijven in de grondwet zodat het grondwettelijk hof niet kan stellen dat het ongrondwettelijk is.

Herziening van de Grondwet.

Volgens Danny Pieters is het tijdelijk aanpassen van Art. 195, die de herzieningsprocedure van de grondwet regelt, wel het ergste van dit hele vlinder-akkoord waarover door grondwetspecialisten, experts, notoire academici en opiniemakers al de nodige discussies werden gevoerd. Zo noemt Carl Devos het een slapstick met een vodge papier, Prof. H.

Danny Pieters : *aanpassen art. 195 niet te slikken*

Vuye zegt dat Art. 195 tijdelijk wordt uitgekleeft, voor Prof. F. Reyntjens is het de schande voorbij en H. Vandenberghe noemt het een constitutionele striptease. Art. 195 wordt

even buiten spel gezet, de grondwet wordt snel gewijzigd en de deur wordt weer dichtgedaan.

Politieke vernieuwing.

Een goede zaak maar N-VA zou een stuk verder willen gaan zoals het inkorten van het parlementair reces, het terugschroeven van het aantal kabinetsmedewerkers en deze te verplichten hun mandaten aan te geven, het beperken van de uittredingsvergoeding, het afschaffen van de stemplicht. Ondertussen zijn de politieke benoemingen echter weer volop gaande terwijl in het vlinder-akkoord sprake is van meer ethiek in de politiek.

Senaat.

De 8 partijen van de meerderheidsregering willen de senaat in haar huidige vorm afschaffen en 40 senatoren schrappen maar er blijven dan nog altijd 50 gemeenschapssenatoren en 10 gecoöpteerde senatoren actief en ook de senaat blijft over met alles wat daarbij hoort. De taak van die senaat zou zijn de grondwetsherzieningen en de bijzondere meerderheidswetten te stemmen. Beter zou zijn de senaat volledig af te schaffen en de deelstaten rechtstreeks te betrekken bij institutionele hervormingen of herziening van de grondwet. Men wil weliswaar met 50 procent besparen op de weddes maar zelfs dan is het nog goed betaald. Ben Weyts berekende dat het ongeveer neerkomt op 3.500 per vergadering voor een gecoöpteerde senator.

NVDR.

Op de vraag van Morsum Magnificat "of het allemaal nog niet te laat is om in te grijpen" zei Ben Weyts dat alles nog moet gestemd worden.